

Halottak búcsúja

Azt én is hallottam, és próseciót hallottuk itt a szomszéddal. Ott ült az ajtóba'. Mondom:

– Rózi, hallod?

– Ne szólald, nagyon szép!

Elgyüttem be megmondani, anyáméknak:

– Mama, gyűjjenek ki, milyen szépen gyün a próseció!

Szépen gyütt erre a próseció az utcán le...

– Minek mondtad meg? Többet már látni nem fogod!

Azóta se láttam. De szépen éneköltek. Úgy éneköltek, mint a valódi. Gyüttek erre le lobogókkal, onnét a temetőtől. Nem vót szabad megmondani. Én megmondtam – többet nem láttam...